

Inleiding over Romeinen 5:12-21

Zingen: Psalm 19:4

Des *HEEREN* wet nochtans,
 Verspreidt volmaakter glans,
 Dewijl zij 't hart bekeert,
 't Is *Gods* getuigenis,
 Dat *eeuwig* zeker is,
 En *slechten* wijsheid leert.
 Wat *Gods* bevel ons zegt,
 Vertoont ons 't heiligst recht,
 En kan geen kwaad gedogen.
 Zijn wil, die 't hart verheugt,
 Eist zuiverheid en deugd;
 Verlicht de duistere ogen

Gebed

Lezen: Romeinen 5:12-21, Galaten 3:19-29

Inleiding

Met elkaar willen we stilstaan bij het tweede gedeelte van Romeinen 5 waar boven geschreven staat “Adam en Christus”. Adam, de eerste mens, die geschapen is in het beeld Gods, in ware kennis, gerechtigheid en heiligheid, maar die verleid zijnde door satan is gevallen van een top van eer in de drievoudige dood: de geestelijke, lichamelijke en de eeuwige dood. De geestelijke dood: losgesneden van God, Die ons Leven is (Deut. 30:20). De lichamelijke dood: scheiding van ziel en lichaam, en de eeuwige dood: de in tijd en maat oneindige toorn Gods tegen de zonde in de eeuwige God-verlatenheid. Adam is hier dus de gevallen mens. Ten tweede gaat het over de tweede Adam, Christus, Die gezonden en vrijwillig gekomen is om vlees en bloed aan te nemen omdat de menselijke natuur gezondigd

heeft, en om door Zijn dood en opstanding het leven te verwerven en toe te passen aan Adamskinderen. Ook dit gedeelte leert ons dat het alles een eenzijdig werk van God is waar de mens geheel buiten valt. Daarom blijft er ook één roem over voor Gods volk: “Ik zal U eeuwig loven omdat Gij het hebt gedaan.”

De apostel beschrijft in dit hoofdstuk de bron en de grondslag van de rechtvaardiging, die ligt in de dood van de Heere Jezus. Hij weidt uit over dit voorbeeld van de liefde van God die uitgestort is. Ten eerste, de personen voor wie Hij stierf (vers 6, 8). Ten tweede, de kostbare gevolgen van Zijn dood (vers 9, 11). Ten derde de vergelijking die hij trekt tussen de mededeling van zonde en dood door de eerste Adam en de mededeling van gerechtigheid en leven door de tweede Adam (vers 12 tot het einde).

Vers 12: Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood, en alzo de dood tot alle mensen doorgegaan is, in welken allen gezondigd hebben.

Door één mens is de zonde in de wereld gekomen. Met deze ene mens wordt Adam bedoeld, maar ook Eva is daarin begrepen. Adam is eerst gemaakt en daarna Eva. En Adam is niet verleid geworden, maar de vrouw verleid zijnde, is in overtreding geweest. (1 Tim 2:13-14) Eva is verleid geworden en heeft gegeten van de verboden vrucht en heeft ook haar man gegeven en hij at. Adam wordt echter als verbondshoofd verantwoordelijk gesteld, en in hem is de gehele mensheid gevallen. En de HEERE God gebod de mens, zeggende: “Van allen boom dezès hofs zult gij vrijelijk eten; Maar van de boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven.” (Gen. 2:16-17) . De zonde heeft zich uitbetaald met het loon van de drievoudige dood. En deze dood is tot alle mensen doorgegaan zoals een besmettelijke ziekte de stad doorgaat en niemand kan ontsnappen.

Wij allen hebben de HEERE voor een leugenaar uitgemaakt en de satan voor spreker van de waarheid. Het oordeel van de HEERE is dus een rechtvaardig oordeel.

Eva geloofde God niet en Adam met haar en daarom is de veroordeling gekomen over hen en hun nageslacht. We zien dus dat het ongeloof de grootste zonde is. Daar kan een mens zich nooit achter verschuilen, want we hebben geen recht om onbekeerd te zijn. We hebben geen recht om in ongeloof onze weg te gaan. Dat het eens tot schuld mocht worden voor God.

Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft gelooft in de Naam van de eniggeboren Zoon Gods. (Joh. 3:18)

In Leviticus 26:40-42 lezen we: “Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden en de ongerechtigheid hunner vaders, met hun overtredingen waarmede zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid gewandeld hebben, Dat Ik ook met hen in tegenheid gewandeld en hen in het land hunner vijanden gebracht zal hebben. Zo dan hun onbesneden hart gebogen wordt en zij dan aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben, Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izak en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken.”

Vers 13: Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet toegerekend als er geen wet is.

Met “tot de wet” wordt bedoeld de periode totdat de wet door God aan Mozes is gegeven op de Sinaï. De apostel toont aan, dat de zonde niet begon met de wet van Mozes, maar al in de wereld was voor de komst van die wet. De zonde was in de wereld tot de wet, getuige de moord die Kaïn pleegde op Abel, de afvalligheid van de oude wereld, de goddeloosheid van Sodom, enz.. Er staat dat de zonde niet wordt toegerekend als er geen wet is. Er is dan een andere wet geweest die door de eerste mens overtreden is. De oorspronkelijke zonde is een gebrek aan overeenstemming met de wet, en de dadelijke zonde is overtreding van de wet van God: daarom waren allen onder één of andere wet. De HEERE heeft Adam en Eva het

proefgebod gegeven en dat gebod hebben ze overtreden. En wij allen hebben in hen (ook al zijn we nog in de moederschoot of een klein kind) het gebod overtreden. Het betekent dus dat de zonde ons allen wordt toegerekend, niemand uitgezonderd. Het woordje “maar” is ook Evangelie, want als we onder de genade verkeren dan zijn we niet onder de wet. Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder de vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen (Gal. 3:10). Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die aan het hout hangt (Gal. 3:13).

Vers 14: Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen Die komen zou.

De dood heeft geheerst. Niemand is vrijgesteld van zijn scepter. De dood klimt door elk venster heen en niemand kan die ontlopen. Hij is ook de laatste vijand (1 Kor. 15:26). De dood heeft ook geheerst over degenen die niet gezondigd hadden in de gelijkheid van de overtreding van Adam. Denk hierbij aan de onmondige kinderen die nog geen dadelijke zonden tegen de wet van God hebben begaan, gelijk Adam en alle volwassenen na hem gedaan hebben, en die evenwel sterven. Daaruit blijkt dat zij met de erfzonde besmet zijn. David belijdt dat ook als hij zegt: “Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen.” (Ps. 51:7)

Adam wordt een voorbeeld genoemd van Degene Die komen zou, dat is de tweede Adam, Christus. Gelijk Adam degenen die van hem natuurlijkerwijze geboren zijn, in hem en door hem tot zondaars gesteld heeft, zo heeft Christus allen die door Hem op bovennatuurlijke wijze herboren worden, in Hem en door Hem tot rechtvaardigen gesteld. Deze Christus is het beloofde Zaad, Dat de kop van de satan zou vertreden (zie de moederbelofte in Gen. 3:15) en werd beloofd nadat de eerste Adam gevallen was.

Vers 15: Doch niet gelijk de misdaad, alzo is ook de genadegift. Want indien door de misdaad van één velen gestorven zijn, zo is veel meer de genade Gods en de gave door de genade, die daar is van één Mens, Jezus Christus, overvloedig geweest over velen.

Als schuld en toorn meegedeeld worden, hoeveel te meer zullen genade en liefde meegedeeld worden. Veel meer de genade Gods, en de gave door de genade. Van al Zijn eigenschappen is Gods goedheid op een bijzondere wijze Zijn heerlijkheid. Wij weten, dat God eerder geneigd is Zijn genade te betonen. Straffen is een ongewoon werk van Hem. Als er in de zonde van een mens zoveel macht en uitwerking was om ons te verdoemen, hoeveel meer kracht en vermogen zal er dan zijn in de gerechtigheid en genade van Christus om ons te rechtvaardigen en te verlossen. Zeker, Adam kon geen vergif toedienen dat zó krachtig was, dat Jezus Christus geen even sterk, ja nog veel sterker tegengif kon geven.

Door de misdaad van één mens zijn velen gestorven, d.w.z. niet alleen Adam zelf, maar vele anderen, namelijk allen die van hem naar de natuur gekomen zijn. Door de verkiezende liefde van God in Zijn Zoon Jezus Christus zijn er velen die de genade Gods en de gave door de genade (de gerechtigheid van Jezus Christus) hebben ontvangen. Ze is overvloedig geweest over velen, ook nog over diegenen die zullen worden toegebracht uit noorden en oosten, zuiden en westen. Met het woordje ‘overvloedig’ wordt bedoeld krachtiger en menigvuldiger. Een gelijkenis genomen van het water dat het vuur door zijn kracht of vloed uitblust, dat alzo ook de kracht en de overvloed van Christus’ gerechtigheid de zonde en schuld uitblust.

Vers 16: En niet gelijk de schuld was door de éne die gezondigd heeft, alzo is de gift. Want de schuld is wel uit één misdaad tot verdoemenis, maar de genadegift is uit vele misdaden tot rechtvaardigmaking.

In het 15e vers werd nog gezegd dat door de misdaad de dood gekomen is over alle mensen. In dit vers wordt gezegd dat de schuld uit één misdaad tot verdoemenis is. Dus dood is niet dood zoals de atheïst denkt. D66 kamerlid Pechtold reageerde op de dood van voormalig minister van de dood, Els Borst, met de woorden: “Ik hoop dat ze niet lang geleden heeft”. Men denkt dat de mens met de dood over het lijden heen is, maar dan begint het lijden pas voor degene die niet in Christus is! Dan volgt de verdoemenis leert de apostel hier. Daar tegenover wordt de gift, de genadegift gesteld, waardoor wij verlost worden van zonde en schuld en van deze verdoemelijke staat. De stroom van genade en gerechtigheid is dieper en breder dan de stroom van schuld. God vergeeft in Christus alle overtredingen. Al die misdaden staan de genade niet in de weg. De Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus de gelovigen zou gegeven worden.

Vers 17: Want indien door de misdaad van één de dood geheerst heeft door die éne, veel meer zullen degenen die de overvloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door die Ene, namelijk Jezus Christus.

We zien elke keer Adam gesteld tegenover Christus, de zonde tegenover genade, schuld tegenover de gave der rechtvaardigheid, ongehoorzaamheid van Adam tegenover de gehoorzaamheid van Christus, en de dood tegenover het leven in Christus. Door de val van de ene Adam is de gehele mensheid in de drievoudige dood gesleurd, eeuwig van God gescheiden, maar door de tweede Adam, Jezus Christus, worden al de Zijnen hersteld in de gemeenschap met God, door de overvloed der genade en de gave der rechtvaardigheid. Christus is ons geworden, wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking en verlossing (1 Kor. 1:30). Dan heerst de dood niet meer over ons, maar dan heerst Christus, die hét Leven is, over ons. Dan zijn we niet meer onder de wet, maar dan zijn we onder de genade. Dan worden Gods kinderen geleid door de Geest Gods, ook al zijn ze nog vleselijk, verkocht onder de zonde. Maar daarover zal uitgebreid in Romeinen 7 worden gesproken.

Vers 18: Zo dan, gelijk door één misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis, also ook door één rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens.

Een oppervlakkige lezer zal uit deze tekst wellicht opmaken dat alle mensen zalig worden, want er staat dat door één rechtvaardigheid de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens komt. Maar dan zitten we op een geheel verkeerd spoor, want in het 17e vers wordt gesproken over degenen die in Hem geloven (die de overvloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen), en in het 19e vers wordt gesproken dat er velen tot rechtvaardigen gesteld zullen worden. De rechtvaardigheid van Christus is wel genoegzaam om alle mensen zalig te maken, al waren er duizend werelden. De apostel begint dit vers met “Zo dan”. Hij komt tot een slotsom en begint in dit vers en het volgende vers met de samenvatting van het voorgaande. Dus door één misdaad staan we bij God in de schuld en die schuld maken we dagelijks meerder, en door die schuld zullen we de eeuwige verdoemenis niet ontvlieden, tenzij de gerechtigheid van Christus onze ongerechtigheid bedekt, tenzij die ene rechtvaardigheid van Christus ons wordt toegerekend uit vrije genade tot rechtvaardigmaking.

Vers 19: Want gelijk door de ongehoorzaamheid van die éne mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, also zullen ook door de gehoorzaamheid van Eén velen tot rechtvaardigen gesteld worden.

Hier besluit de apostel de gelijkenis van Adam en van Christus, namelijk dat gelijk de ongehoorzaamheid van Adam ons toegerekend wordt tot schuld der verdoemenis, also de gehoorzaamheid van Christus ons toegerekend wordt tot ontslag van die schuld. Het is wel waar dat gelijk wij door Adams eerste misdaad niet alleen schuldig zijn geworden aan die misdaad, en aan de straf van die misdaad, maar ook dat onze natuur daardoor verdorven is

geworden. Door de gehoorzaamheid van Christus worden we dan niet alleen van de straf verlost, maar ook door de kracht van Zijn gehoorzaamheid worden we door Zijn Geest in ons gemoed vernieuwd en geheiligd. In Christus is Zijn volk volmaakt, ook al hebben ze nog een lichaam der zonde en des doods, wat hen doet uitklagen: “Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?” Die klacht versmoort echter in de jubel: “Ik dank God door Jezus Christus onze Heere.”

Vers 20: Maar de wet is bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder worde; en waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest;

Hier beantwoordt de apostel deze tegenwerping: Indien wij door de gerechtigheid van Christus alleen tot rechtvaardigen gesteld worden, waartoe is dan de wet aan de Israëlieten door Mozes gegeven? Hij verklaart dat de wet niet is gegeven om gerechtvaardigd te worden door haar, maar opdat de zonde en de straf (het loon van de zonde) beter verstaan zou worden. Dat we zouden ondervinden geheel zonde te zijn en aan de verdoemenis onderworpen. De zonde is misdaad, begaan tegen een goedgeoed God. We zien dus dat er ook trap en mate is betreffende de kennis van onze ellende. De Heere weet op het aller volmaakst wat nodig is om een mens te vernederen opdat hij of zij een gepast voorwerp voor de genade wordt. We hebben dus geen voorwendsel meer voor onze zonde (Joh. 15:22). De spiegel toont de vlekken maar veroorzaakt ze niet. Als men een fel licht in een kamer laat schijnen, ontdekt men stof en vuil, dat daar tevoren ook was, maar ongezien.

Laten we eens uit de Romeinenbrief enkele teksten bezien waar over de wet gesproken wordt:

1. Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden voor Hem; want door de wet is de **kennis der zonde**. (Rom. 3:20, Gal. 3:19)
2. Doen wij dan de wet teniet door het geloof? Dat zij verre; maar wij **bevestigen de wet**. (Rom. 3:31)
3. Want **de wet werkt toorn**; want waar geen wet is, daar is ook geen overtreding. (Rom. 4:15)
4. Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt **niet onder de wet**, maar onder de genade. (Rom. 6:14)
5. Zo dan, mijne broeders, gij zijt ook **der wet gedood** door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden. (Rom. 7:4, Gal. 2:19-20)
6. Maar nu zijn wij **vrijgemaakt van de wet**, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des Geestes, en niet in de oudheid der letter. (Rom. 7:6)
7. **Alzo is dan de wet heilig**, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed. (Rom. 7:12)
8. Want wij weten dat **de wet geestelijk is**, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde. (Rom. 7:14)
9. Zo dan, ik zelf **dien wel met het gemoed de wet Gods**, maar met het vlees de wet der zonde. (Rom. 7:26).
10. Want het **einde der wet is Christus**, tot rechtvaardigheid een iegelijk die gelooft. (Rom. 10:4)
11. De liefde doet den naaste geen kwaad. Zo is dan de liefde de **vervulling der wet**. (Rom. 13:10)

De wet is heilig en rechtvaardig en goed. De wet werkt toorn en door de wet is de kennis van de zonde. We moeten door de wet sterven aan de wet om Gode te leven, want het einde van de wet is Christus. De gelovigen zijn vrijgemaakt van de wet, en niet onder de wet maar onder de genade, en dienen met het gemoed de wet van God, want ze willen volkomen in overeenstemming zijn aan de heilige wet van God. Ze bevinden dat de wet geestelijk is en dat zij vleeselijk zijn, verkocht onder de zonde. Door het geloof bevestigen ze de wet en de liefde

is de vervulling van de wet. En waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest vervolgt de tekst. Opdat de verschrikkingen van de wet de vertroosting van het Evangelie des te zoeter zouden maken. Hoe groter de kracht van de vijand, des te groter de eer van de overwinnaar. Dit overvloedig zijn van de genade toont hij aan in het volgende vers.

Vers 21: Opdat gelijk de zonde geheerst heeft tot de dood, also ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere.

De zonde heeft geheerst tot de dood, en door de misdaad van één heeft de dood geheerst door die éne, namelijk Adam, om de dood vruchten te dragen (Rom. 7:5). Daar tegenover wordt gesteld de genade, die zal heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven. De verdienende oorzaak daarvan is de dood en de opstanding van de Heere Jezus Christus, want Hij is overgeleverd en gestorven om onze zonden en opgewekt om onze rechtvaardigmaking (Rom. 4:25). De zonde heeft geheerst tot de dood, het was een wrede, bloedige heerschappij. Maar de genade heerst tot het leven, het eeuwige leven, en dat door de rechtvaardigheid, door Jezus Christus onze Heere, door de macht en het vermogen van Christus.

Slot

We hebben gezien dat door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood. Ingekomen, want het was er niet. De schepping was volmaakt. God heeft gezegd dat het zeer goed was. Maar door onze ongehoorzaamheid in Adam zijn we van een top van eer in eeuwige verwoesting neergestort. Totaal verdorven van onze hoofdschedel tot onze voetzool toe. Onwillig en onmachtig om nog God de eer te geven, want we hebben de duivel de hand gegeven en zijn uit de vader de duivel van nature. Daar gaat de HEERE in de bekering bij bepalen dat we goed geschapen zijn en dat we ons uit Zijn gemeenschap hebben gezondigd. De apostel leert, en het is de ondervinding van hen die zalig worden, dat uit hen geen vrucht in der eeuwigheid is. Wat is er in een mens te prijzen?

Als de heerlijkheid van God ons gaat omschijnen en onze ogen daarvoor geopend worden dan gaan we net als Adam en Eva doen: we maken ons schorten van eigengerechtigheid waarmee we onze naakte ongerechtigheid voor God denken te kunnen bedekken, en we willen Hem uit handen blijven door weg te vluchten omdat het geweten gaat spreken. Wie kan bestaan in Gods gericht? We worden bevreesd, net als de herders in de velden van Efratha. Dan gaan we met een Manasse erkennen dat de HEERE, God is. Dan worden we gebracht tot de erkenning dat de HEERE recht is in al Zijn weg en werk, dat Zijn doen rein is en Zijn vonnis gans rechtvaardig is. Dan kan God geen kwaad meer doen als Hij ons zou doden en in de hel zou werpen. Dan is er geen brandoffer nog offer voor de schuld meer over van onze kant. Als het gebod inkomt door de werking van de Heilige Geest, dan wordt de zonde weer levend. Vóór die tijd wisten we niet wat zonde was en was de zonde niet levend, maar nu gaan we leren dat zonde vijandschap is tegen God. Dan gaan we beseffen met de moordenaar aan het kruis in het oordeel te hangen, doch rechtvaardiglijk. Dan wordt het een afgesneden zaak, en zalig worden wordt onmogelijk.

In die weg sterven we geestelijk. Die tijd van ontdekking kan langer duren of het kan snel gaan. Maar al Gods kinderen zullen hun leven verliezen om het in Christus te behouden. In die weg worden we met Christus begraven door de doop in de dood, opdat gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens zouden wandelen. (Rom. 6:4). De oude mens wordt in de bekering gedood en de nieuwe mens, in Christus, wordt opgewekt. De stem van de Zoon van God wordt dan door een volk, waar het leven uit is, gehoord tot levendmaking, Die roept: "Leef!" (Ezechël 16:6) Veroordeelden worden van het oordeel vrijgesproken, want Sion wordt door recht verlost. Vijanden worden met God verzoend door de dood van de Zoon van God (Rom. 5:10). De volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus wordt uit louter genade geschonken en toegerekend. Deze openbaring van Christus aan de ziel wordt

vergezeld van de schenking van het geloof om Christus en Zijn weldaden met een gelovig hart te omhelzen en aan te nemen. Wat een onuitsprekelijke vrede schenkt deze liefde van God in Christus in de ziel. Niemand ziende dan Jezus alleen. Dan zie je geen zonde en schuld meer op dat moment. Dan is het in de ziel: “Mijn Liefste is mijne, en ik ben Zijne, Die weidt onder de leliën.” (Hooglied 2:16) en “De HEERE is mijn Herder, mij zal niets ontbreken.” (Psalm 23:1) Wij hebben Hem lief omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. De wil wordt vernieuwd en omgebogen zodat we gaan willen wat God wil. De zonde gaan we haten en vlieden. Dan worden we vijand van alle zonde en ongerechtigheid, dan krijgen we een strijd op de aarde met die driehoofdige vijand: de duivel, de wereld en ons eigen vlees, want we dragen nog het overblijfsel van de oude mens, het lichaam der zonde, met ons mee. Dat vlees staat tegenover de Geest. De Geest zondigt niet, maar het vlees onderwerpt zich niet aan de wet van God. Wat een droefheid wordt er gevonden over de zonden in gedachten, woorden, werken en nalatigheden, als Jezus Zijn liefdevolle ogen richt tot de ziel door Woord en Geest. Dan gaan we met Petrus bitterlijk wenen. Elke keer moeten we dan weer dat verdorven vlees inleven, waarmee we de HEERE bedroeven. Elke keer is het weer nodig dat we ontdekt worden aan onze verdorvenheid zoals Nathan tot David kwam: “Gij zijt die man!” Wat moet dat zondige vlees dan gedurig de doodsteek krijgen. Dat leert de apostel Paulus ook in de Romeinen brief. Elke keer is de Heere weer de eerste om Zijn, in zonden gevallen, kind weer op te richten. Het gaat ook niet zonder beproevingen en kastijdingen, opdat de Zijnen elke keer vernederd worden, en Christus alleen overhouden. Er is een opwas in de genadekennis van Christus maar ook een opwas in de zondekennis. Hij moet wassen en ik moet minder worden. De macht van de zonde is evenwel gebroken, want ze kunnen niet meer in de zonde blijven, ze kunnen er niet meer in leven, want ze zijn der zonde gestorven. (Rom. 6:1-2) Evenwel blijven ze vleselijk, verkocht onder de zonde. (Rom. 7:14) De apostel besluit: “Opdat gelijk de zonde geheerst heeft tot de dood, alzo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere.” (Rom. 5:21)

Zingen: Psalm 51:1

Gena, o God, gena, hoor mijn gebed.

Verschoon mij toch naar Uw barmhartigheden.

Delg uit mijn schuld, vergeef mijn overtreden:

Uw goedheid wordt noch paal, noch perk gezet.

Ai, was mij wel van ongerechtigheid;

Mijn schuld is zwaar, ik heb Uw wet geschonden;

Zie mijn berouw, hoor, hoe een boetling pleit,

En reinig mij van al mijn vuile zonden.

Pauze

Vragen:

1. Hoe luidt het proefgebod?
2. Hoe is de zonde in de wereld gekomen?
3. Wat zijn daar de vruchten van? Noem eens de teksten uit Rom. 5.
4. Wat is de tegenstelling tussen Adam en Christus?
5. Wat wil zeggen dat de dood ook geheerst heeft over degenen die niet gezondigd hadden in de gelijkheid van de overtreding van Adam?
6. Wat is rechtvaardigmaking?
7. Wat zijn de vruchten daarvan?
8. Wat betekent dat de zonde niet wordt toegerekend als er geen wet is?
9. Wie en wat heerst over de oude mens?
10. Wie en wat heerst over de nieuwe mens?
11. Waartoe is de wet is ingekomen?
12. Wat is de samenvatting van Romeinen 5?

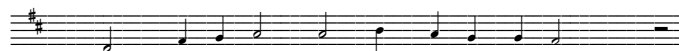
Zingen: Psalm 32:1

Welzalig hij, wiens zonden zijn vergeven,

Die van de straf voor eeuwig is ontheven,

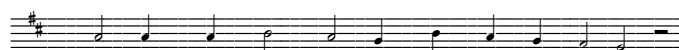
Wiens wanbedrijf, waardoor hij was bevlekt,

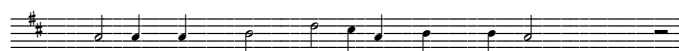
Voor 't heilig oog des *HEEREN* is bedekt.

Welzalig is de mens, wien 't mag gebeuren,

Dat *God* naar recht hem *niet* wil schuldig keuren,

En die *In't* vroom en *ongeveinsd* gemoed;

Geen *snood* bedrog maar *blank'* oprechtheid voedt.

Dankgebed

Bronnen: Bijbel met de kanttekeningen en de korte verklaring van M. Henry.